

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 30 listopada 2020 r.

DIH-2.709.40.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 130/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2, art. 105 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.) - dalej zwany: Kpa)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 13 lipca 2020 r., złożonego przez Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Bolesławcu (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji z 18 czerwca 2020 r. wydanej przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygnatura DJG-KBP-NU.8361.185.2019) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 25.001,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 2, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z niewykonywaniem obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawieniem w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentów potwierdzających spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890)

postanawia

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr 183/DJG/2019 z 4 grudnia 2019 r. przeprowadzili kontrolę w (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez

Stronę obowiązków określonych w art. 6c i 6d ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660 ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo.

W toku kontroli przeprowadzonej 4 grudnia 2019 r. ustalono, że Strona prowadziła sprzedaż węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek, groszek II eko, orzech, orzech II, kostka, spełniającego wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Kontrolowany okazał 6 świadectw jakości, które wystawione były do danej dostawy paliwa z datą otrzymania certyfikatu oraz z numerem określającym daną dostawę. W toku kontroli przesłuchano Prezesa Zarządu, który złożył oświadczenie do protokołu, że świadectwa z tym samym numerem są wydawane kilku klientom zakupującym węgiel z danej dostawy. Powyższe świadectwa jakości były niezgodne ze wzorem, tj. brak było indywidualnego numeru świadectwa jakości oraz brak było daty wystawienia świadectwa na dzień wprowadzenia do obrotu danego rodzaju paliwa stałego.

W czasie kontroli Przedsiębiorca zobowiązał się do wystawiania w sposób prawidłowy świadectwa jakości. Kontrolowany nie udokumentował wystawienia świadectw jakości do każdej transakcji aczkolwiek zgłosił uwagi do protokołu kontroli iż, każdy klient w momencie zakupu otrzymał kopię potwierdzoną za zgodność z oryginałem świadectw jakości. W dniu 4 grudnia 2019 r. dokonano przesłuchania Strony podczas którego zadeklarowała usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości od tego dnia. Protokół kontroli podpisano 10 grudnia 2019 r. Pełnomocnik Strony 16 grudnia 2019 r. wniósł uwagi do protokołu kontroli, wskazując, że świadectwo jakości wystawiane przez kontrolowanego było wystawiane zgodnie ze wzorem do załącznika do rozporządzenia Ministra Energii z 4 października 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892). Ponadto wskazał, że świadectwa jakości były jedynie nieprawidłowo wypełniane, co zostało poprawione jeszcze w trakcie trwania kontroli. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 30 grudnia 2019 r. ustosunkował się do powyższych uwag pełnomocnika Strony informując, że brak udokumentowania wystawienia świadectw jakości do każdej transakcji potraktowano, iż kontrolowany nie wystawiał świadectw jakości i nie przekazywał ich klientom. Wskazano, że świadectwa jakości nie były wystawione zgodnie ze wzorem określonym w ww. rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych z uwagi na brak indywidualnego numeru świadectwa jakości oraz brak daty wystawienia świadectwa jakości. Przy czym wskazał, że powyższe uchybienia nie stanowią naruszenia

przepisów dających podstawę do wszczęcia postępowania jednakże brak udokumentowania wystawienia świadectwa jakości świadczy o tym, że kontrolowany nie wystawiał i nie przekazywał tych świadectw przy każdej transakcji. Powyższy obowiązek jest wymagany art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Pełnomocnik Strony pismem z 14 stycznia 2020 r. ustosunkował się do odpowiedzi Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w którym poinformował, że kontrolowany udokumentował wystawianie i wydawanie nabywcom świadectwa jakości przedstawiając kontrolującym przykładowe oświadczenia klientów o wydawaniu im potwierdzonych przez przedsiębiorcę za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości. Jednocześnie podniósł fakt, iż kontrolowany w uwagach do protokołu kontroli zapewnił, że świadectwa jakości były wydawane każdemu klientowi.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 20 maja 2020 r., (sygnatura DJG-KBP-NU.8361.185.2019) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 i ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. niewystawieniem dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok 2018. Pismem z 5 czerwca 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał ponaglenie dotyczące informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za 2018 r. Przedsiębiorca pismem z 9 czerwca 2020 r. wskazał wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu między innymi za 2018 r.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 18 czerwca 2020 r. wydał decyzję DJG-KBP-NU.8361.185.2019 nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w związku z niewykonywaniem obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawieniem w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentów potwierdzających spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Pismem z 13 lipca 2020 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Decyzji zarzucił naruszenie przepisów postępowania mający istotny wpływ na rozstrzygnięcie a to:

- art. 35 a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez błędne zastosowanie i przyjęcie, że Skarżący nie wystawił świadectwa jakości, podczas gdy Strona wyjaśniła że spółka wystawiała i wydawała kupującym poświadczane przez przedsiębiorcę za zgodność z oryginałem kopie świadectwa jakości zgodnie ze wzorem określonym w cytowanym załączniku do rozporządzenia Ministra Energii ,
- art. 35c ust. 5 pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego błędne zastosowanie i wymierzenie Skarżącemu kary pieniężnej, podczas gdy nie zasły przesłanki do nałożenia kary w takiej wysokości,
- art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 Kpa poprzez niewyjaśnienie stanu faktycznego oraz nieprawidłowe zgromadzenie materiału dowodowego skutkujące niewyjaśnieniem wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przez co wydano decyzję, która narusza słuszny interes strony,
- art. 8 Kpa poprzez nieprzyczynianie się przez organ do starannego i zgodnego z przepisami prawa prowadzenia postępowania mającego zagwarantować równość wobec prawa oraz podważanie zasady dotyczącej pogłębienia zaufania obywatela do organów państwa,
- art. 10 § 1 Kpa poprzez niewyjaśnienie, czy Strona skarżąca wykonywała właściwie ciążący na niej obowiązek wynikający z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pełnomocnik wskazał, że w momencie wprowadzenia paliwa do obrotu każdorazowo wystawiane było świadectwo jakości potwierdzające spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych dotyczące całej partii paliwa, zaopatrzone w indywidualny numer świadectwa jakości do każdej transakcji. Jedyne nieprawidłowości wskazane przez kontrolujących to niewpisywanie indywidualnego numeru do każdej transakcji sprzedaży oraz niezłączenie kopii wydanych klientom świadectw jakości, zatem zdaniem pełnomocnika wnioski o niewystawianie przez przedsiębiorcę świadectw jakości i nieprzekazywaniu go klientom jest nieuprawniony. Pełnomocnik w odwołaniu wskazał, że kontrolowany przedstawił inspektorom podczas kontroli przykładowe oświadczenia klientów z 22 listopada i 30 stycznia 2019 r. o wydaniu im potwierdzonych przez przedsiębiorcę za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości. Jednocześnie wskazał, że „nieudokumentowanie wystawienia świadectw” nie oznacza „niewystawienia świadectw”, a jedynie brak potwierdzenia wystawienia i wydania świadectw. Podobnie „brak indywidualnego numeru świadectwa jakości oraz brak daty wystawienia świadectwa jakości” nie oznaczają, iż świadectwa nie były wystawiane i wydawane, a jedynie,

iż wystawiane i wydawane nabywcom świadectwa prawdopodobnie dotknięte były wymienionymi wadami, tj. brakiem indywidualnego numeru i brakiem daty, choć ten ostatni nie jest rzeczywisty, bowiem datą odpowiadającą wprowadzeniu paliwa stałego opatrzona była każda wydawana nabywcom potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia świadectwa jakości. ”Brak udokumentowania wystawiania świadectw jakości” nie świadczy o tym, że „kontrolowany nie wystawiał i nie przekazywał tych świadectw przy każdej transakcji zbycia paliwa stałego”, a co najwyżej o tym, że kontrolowany niewłaściwie dokumentował wystawianie i przekazywanie świadectw nabywcom paliwa stałego.

Przy piśmie z 16 lipca 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr DJG-KBP-NU.8361.185.2019.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z 30 lipca 2020 r., zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Postanowieniem z 14 sierpnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował Stronę o przeprowadzeniu dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów o oświadczenia podmiotów z 22 listopada i 30 stycznia 2019 r., które otrzymały przy zakupie paliwa stałego świadectwo jakości paliw stałych, o których wspominał Pełnomocnik Strony w odwołaniu. Pismem z 17 sierpnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o pomoc w przeprowadzeniu dodatkowego postępowania dowodowego w (...).

W dniu 28 września 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał protokół wraz z załącznikami z dodatkowego postępowania dowodowego. Pismem z 15 października 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w związku z pojawieniem się nowych dowodów w postępowaniu, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 4 grudnia 2019 r., nr akt DJG-KBP-NU.8361.185.2019 i zgromadzony w trakcie kontroli materiał dowodowy oraz protokół z przeprowadzenia dodatkowego dowodu nr akt sprawy DIH-2.709.40.2020.PS.

W aktach kontroli znajduje się 6 świadectw jakości, jakie przedsiębiorca wystawił dla partii paliwa stałego. Ponadto ustalono, a w aktach kontroli znajduje się zapis, że cyt. „powyższe świadectwa sporządzone były niezgodnie ze wzorem, tj. brak było indywidualnego numeru świadectwa jakości oraz brak było daty wystawienia świadectwa na dzień wprowadzenia do obrotu danego rodzaju paliwa.”. Przedsiębiorca wniósł uwagi do protokołu w postaci wpisu cyt.: „brak uwag poza tym, że każdy klient w momencie zakupu otrzymał kopię potwierdzoną za zgodność z oryginałem świadectw jakości.”.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na podstawie powyższych dowodów uznał, że przedsiębiorca (...) nie wystawiał świadectw jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu wszczął postępowanie administracyjne w przedmiocie wymierzenia przedsiębiorcy administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z niewystawianiem w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych przez paliwo. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 18 czerwca 2020 r. wydał decyzję znak sprawy DJG-KBP-NU.8361.185.2019 nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w związku z

niewykonywaniem obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawieniem w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentów potwierdzających spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890). W uzasadnieniu faktycznym Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazuje fakt przeprowadzenia kontroli w dniach od 4 do 10 grudnia 2020 r., w należącym do Strony składzie opału (...). Ponadto wskazany został zakres przedmiotowy przeprowadzonej kontroli. Odnosząc się do ustaleń poczynionych w trakcie kontroli organ I instancji wskazał, że Przedsiębiorca nie udokumentował wystawienia świadectwa jakości do każdej transakcji sprzedaży, a jedynie do danej partii. W świetle powyższego stwierdzono, że kontrolowany podmiot nie wystawia świadectw jakości do każdej transakcji sprzedaży i nie przekazuje ich klientom co jest wymagane przepisami art. 6c ust. 1, 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Pełnomocnik w odwołaniu wskazał, że Przedsiębiorca posiada oświadczenia podmiotów z 22 listopada i 30 stycznia 2019 r. o otrzymaniu świadectw jakości, twierdząc, że były one okazane kontrolującemu. W związku z powyższym, iż w aktach sprawy brak było dowodu na powyższe oświadczenia o których wspominał Pełnomocnik, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 21 września 2020 r. przeprowadził przy pomocy Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dodatkowy dowód w tej sprawie. W wyniku przeprowadzenia dowodu ustalono, że Strona nie posiada ww. oświadczeń klientów z 22 listopada i 30 stycznia 2019 r., co potwierdza oświadczenie Prezesa Zarządu z 22 września 2020 r. Niemniej jednak dokonano weryfikacji pozostałej dokumentacji i sprawdzenia, czy Strona posiada jakiegokolwiek oświadczenia klientów o otrzymaniu świadectw jakości paliwa stałego. W wyniku tej weryfikacji stwierdzono, że Przedsiębiorca posiada oświadczenia klientów o otrzymaniu przez nich świadectw jakości w dniu zakupu paliwa stałego, zarówno od klientów indywidualnych jak i podmiotów gospodarczych. Należy zwrócić jednak uwagę, że powyższe oświadczenia opatrzone były inną datą (dużo późniejszą) niż data zakupu.

Z mocy art. 80 Kpa organy administracji uprawnione są do swobodnej oceny materiału dowodowego, lecz ocena ta nie może nosić znamion dowolności. Dowody powinny być ocenione we wzajemnej łączności, a ocena materiału dowodowego powinna być pełna i wnikliwa. Organ administracji publicznej rozstrzygając sprawę nie może dokonywać jedynie pobieżnej i wybiórczej oceny materiału dowodowego, gdyż taka ocena, jeżeli miałaby podlegać kontroli sądu administracyjnego, powinna zostać zdyskwalifikowana jako element

nie mogący stanowić podstawy faktycznej zastosowania normy prawa materialnego (por. wyrok NSA z 28 lutego 2019 r. sygn. akt I OSK 984/17).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie stwierdził, że decyzja Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nie odpowiada prawu.

Żaden z dowodów zgromadzonych przez inspektorów reprezentujących Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w trakcie kontroli, objętych decyzją z 18 czerwca 2020 r. (sygnatura DJG—KBP-NU.8361.185.2019) nie potwierdza faktu, że Strona nie wystawiała świadectw jakości dla paliw stałych. Zważywszy, że jedną z zasad ogólnych postępowania administracyjnego jest określona w art. 7 Kpa zasada prawdy obiektywnej, która nakłada na organy prowadzące postępowanie obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy pod względem faktycznym, nie może zatem za zgodną z prawem procesowym uchodzić decyzja administracyjna, która została wydana w postępowaniu, w którym nie został należycie wyjaśniony stan faktyczny sprawy (art. 77 § 1 Kpa), a ocena materiału dowodowego nosi znamiona naruszenia art. 80 Kpa. Organ administracji publicznej rozstrzygając sprawę nie może dokonywać jedynie pobieżnej i wybiórczej oceny materiału dowodowego, gdyż taka ocena, jeżeli miałaby podlegać kontroli sądu administracyjnego, powinna zostać zdyskwalifikowana jako element nie mogący stanowić podstawy faktycznej zastosowania normy prawa materialnego (por. wyrok NSA z 28 lutego 2019 r. sygn. akt I OSK 984/17).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie stwierdził, że odwołanie pełnomocnika Strony zasługuje na uwzględnienie, gdyż tak jak wskazał „brak indywidualnego numeru świadectwa jakości oraz brak daty wystawienia świadectwa jakości” nie oznaczają, iż świadectwa nie były wystawiane i wydawane, a jedynie, iż wystawiane i wydawane nabywcom świadectwa dotknięte były wadami, tj. brakiem indywidualnego numeru i brakiem daty. Natomiast „brak udokumentowania wystawiania świadectw jakości” nie świadczy o tym, że „kontrolowany nie wystawiał i nie przekazywał tych świadectw przy każdej transakcji zbycia paliwa stałego”, a co najwyżej o tym, że kontrolowany niewłaściwie dokumentował wystawianie i przekazywanie świadectw nabywcom paliwa stałego.

Organ odwoławczy stwierdził, że teza, iż Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla paliw stałych nie znajdują potwierdzenia w protokole kontroli, protokole przesłuchania Strony oraz w protokole z przeprowadzenia dodatkowego dowodu. Należy wskazać, że w materiale dowodowym znajdują się świadectwa jakości wystawione przez Przedsiębiorcę między

innymi z 30 października 2018 r., 22 listopada 2019 r., 10 października 2019 r. oraz 13 listopada 2019 r. Brak indywidualnego numeru świadectwa jakości oraz brak daty wystawienia świadectwa jakości nie oznaczają, iż świadectwa nie były wystawiane a jedynie, iż wystawiane świadectwa dotknięte były wadami - za które ustawodawca nie przewidział sankcji. Organ odwoławczy wskazuje, że w uzasadnieniu decyzji Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej błędnie przyjął, że kontrolowany nie wystawiał świadectw jakości i nie przekazywał ich klientom. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że już w momencie wszczęcia było ono bezprzedmiotowe bowiem dotyczyło nieprzestrzegania obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, czego Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie udowodnił. W związku z powyższym decyzja Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 18 czerwca 2020 r. nr sprawy DJG-KBP-NU.8361.185.2019, jest bezprzedmiotowa. Dlatego też, organ odwoławczy zobowiązany jest do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania pierwszej instancji.

Odnosząc się do pozostałych argumentów pełnomocnika organ odwoławczy uznał, że rozpatrywanie ich jest bezprzedmiotowe, gdyż nie wpływają one na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, ze zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/